200 anys de teatre a Figueres

El Teatre El jard , que enguany ha complert cent anys, en una imatge d'arxiu Foto: JOAN SABATER.

En la història centenària del Teatre El Jardí, un moment clau va ser la seva municipalització

Les activitats Converses a El Jardí. Xerrades sobre l'escena teatral i la funció dels teatres municipals, en el marc del centenari del Teatre El Jardí (1916-2016), formen un bon programa per acostar el teatre al públic però, possiblement, deixen oblidada la seva pròpia historia i la del teatre a Figueres: 200 anys del teatre a Figueres, 100 anys del Teatre El Jardí, 33 de la seva municipalització i 25 de la seva remodelació.

La reedició del llibre Història del teatre a Figueres (1816-1991), publicat per l'Ajuntament de Figueres l'any 1991, actualitzant-lo fins als nostres dies, possibilitaria divulgar la història de dos segles de teatre a Figueres, en el període 1816-2016. Una oportunitat per a molts, sobretot per als més joves, per descobrir els orígens de la vida teatral figuerenca i la seva evolució fins a l'actualitat; des dels primers espais teatrals, la Casa de Comèdies i el Saló de la Placeta, passant pel Teatre Municipal de Josep Roca i Bros, de mitjan segle XIX, i el Teatre El Jardí de Llorenç Ros, d'ara fa 100 anys, fins als nous espais escènics.

També, l'oportunitat de valorar com la societat figuerenca de principis del segle XX va tenir l'empenta i la capacitat d'aixecar dos teatres, a partir de la iniciativa de dos empresaris industrials figuerencs, Carles Cusí de Miquelet amb la sala Edison, primer projecte de l'any 1904 i la tercera reforma i ampliació inaugurada l'any 1914, i Pau Pagès amb el Teatre Cinema El Jardí de l'any 1916.

En la història centenària d'aquest darrer, cal fer memòria d'un moment clau com va ésser la seva municipalització. En el llibre Compromís amb Figueres. Un cant a la vida, de Josep Casero i Maria Rosa Ymbert, editat per Edicions.cat l'any 2013, ho explico així: "Un tema que no podem oblidar, la compra del Cinema El Jardí per convertir-lo en teatre municipal, i a on Maria Rosa Ymbert va tenir un paper destacat com a impulsora de la iniciativa. En un dels darrers plens del primer ajuntament democràtic, el 18 d'abril de 1983, es va aprovar l'adquisició del Teatre Cinema El Jardí i terrenys annexos. La compra no va estar exempta de polèmica. El preu de l'operació, d'una banda, que va fixar-se en 50 milions de pessetes a pagar en un termini de 20 anys al 15% d'interès sobre la quantitat pendent d'amortitzar, donant un valor global de gairebé 139 milions de pessetes i, conseqüentment, una anualitat constant de 6,9 milions de pessetes. I, d'una altra banda, l'oportunitat i conveniència de la seva adquisició. Tot plegat, l'acta del ple reflecteix un debat viu amb divisió d'opinions dins els mateixos partits. El resultat final, 15 vots a favor (cinc del PSC, quatre de CiU, dos d'UCD, dos del PSUC, un d'ERC i un d'Independents de Dretes), dues abstencions (una de CiU i una d'UCD), dos regidors d'UCD no van votar i dos regidors del PSC no van assistir en el ple. Maria Rosa Ymbert, com a regidora de Cultura, va disposar del suport de l'alcalde Eduard Puig Vayreda, que va acabar convencent bona part de CiU, va defensar i argumentar la seva compra durant el ple municipal. Amb aquesta adquisició Figueres tornava a tenir un teatre municipal, recollint, en aquest sentit, l'aspiració de l'àmbit de teatre del Congrés de Cultura Catalana a l'Alt Empordà (1977) i dels grups teatrals locals. En el mateix ple, també es va deixar clar per què l'opció era El Jardí i no la sala Edison. El millor estat de conservació, un escenari gairebé el doble de gran i la seva major capacitat van ser elements decisius a l'hora de prendre la decisió. Sense deixar de banda la major predisposició dels

propietaris a vendre. Amb la representació del Cafè de la Marina, el 6 de maig de 1983, durant les Fires i Festes de la Santa Creu, es va fer el primer espectacle al Teatre Municipal El Jardí. L'any 1991, sota l'alcaldia de Marià Lorca, després d'unes importants obres de rehabilitació i reforma, el teatre va passar a tenir unes condicions òptimes. I finalment, a mitjan primera dècada d'aquest nou segle, en la meva etapa a l'alcaldia, una nova actuació de millora va posar el teatre municipal al dia. Tot plegat, un procés de millores arquitectòniques i tècniques que l'han situat com un teatre de referència a Catalunya."

Finalment, la trobada programada entre companyies, actors, directors, tècnics i addictes al teatre en general per explicar anècdotes, recordar moments i, sobretot, fer la fotografia del bon moment present és un acte de justícia, perquè la gent que hi participa dóna sentit al teatre. Però el bon moment del teatre figuerenc no ha d'oblidar tota aquella gent que al llarg de la història del teatre a Figueres, en moments més difícils i complexos, va mantenir viva l'escena teatral a la ciutat.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 28-11-2016 Pàgina 21

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/1025359-200-anys-de-teatre-a-figueres.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui